

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/73/2019
Identifikačné číslo spisu: 1117010688
Dátum vydania rozhodnutia: 05.10.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1117010688.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej, sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Petra Paludu na neverejnom zasadnutí konanom 5. októbra 2020 v Bratislave, v trestnej veci obvineného X. I. pre zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 15. mája 2018, sp. zn. 4To/47/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného X. I. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 23. januára 2018, sp. zn. 9T/46/2017, bol X. I., srbský štátny občan, uznaný vinným zo spáchania v bode 1/ obžaloby zo zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zák. a v bode 2/ obžaloby z obzvlášť závažného zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1) obvinený si doposiaľ nezisteným spôsobom zadovážil sfalšovaný 1 ks bankovky nominálnej hodnoty 500,- Eur sériového čísla Z vzor bankovky J. R. R. R. R. XXXX, na neceninovom papieri, pričom predmetnú falošnú bankovku úmyselne predložil ako pravú dňa 26.03.2017 v čase o 03:45 hod čašníčke podniku Infinity Rock Caffé v Bratislave na Michalskej ulici č. 9 za účelom zaplatenia útraty,

2) obvinený si doposiaľ nezisteným spôsobom zadovážil 30 ks sfalšovaných bankoviek nominálnej hodnoty 100,- eur a to 1 ks sér. č. G 1 ks sér. č. E 1 ks sér. č. G 1 ks sér. č. D 2 ks sér. č. G 1 ks sér. č. E 1 ks sér. č. E 3 ks sér. č. E 2 ks sér. č. G 4 ks sér. č. L 2 ks sér. č. D 2 ks sér. č. L 9 ks sér. č. E vzor bankoviek J. R. R. R. R. XXXX, na neceninovom papieri, pričom predmetné bankovky úmyselne prechovával od ich nadobudnutia do dňa 27.03.2017, kedy boli nájdené pri prehliadke iných priestorov a to v osobnom motorovom vozidle Volkswagen Golf, EČV:XXX, O. XX, VIN: F v strednej priehradke pod panelom zo strany spolujazdca.

Za spáchanú trestnú činnosť bol obvinenému podľa § 270 ods. 3 Tr. zák. s poukazom na § 37 písm. m)

Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 39 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd obvineného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 78 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obvinenému ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd uložil obvinenému aj trest prepadnutia veci špecifikovaných vo výrokovej časti prvostupňového rozsudku.

Proti vyššie citovanému rozsudku podal obvinený odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením z 15. mája 2018, sp. zn. 4To/47/2018, tak, že podľa § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie obvineného ako nedôvodné.

Proti druhostupňovému rozsudku podal obvinený v zákonnej lehote prostredníctvom obhajcu dovolanie z 20. júna 2019 doplnené podaním z 19. decembra 2019, z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), g), i), k) Tr. por. Dôvod dovolania uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. je podľa názoru obvineného daný v tom, že opakovane počas celého trestného konania pred orgánmi činnými v trestnom konaní (ďalej len „OČTK“) uvádzal, že nerozumie dobre slovenskému jazyku slovom ani písmom, a z tohto dôvodu žiadal, aby mu na účely výkonu jeho práv bol pridelený tlmočník do srbského jazyka, pričom OČTK mu nezabezpečili a/ tlmočníka do jazyka srbského pri výsluchu obvineného z 3. augusta 2017, b/ preklad zákonných poučení pri žiadnom z výsluchov do jazyka, ktorému rozumie, t. j. do jazyka srbského, c/ preklad dokumentov k trestnému konaniu v Rakúsku do jazyka, ktorému rozumie, t. j. do jazyka srbského. Uvedeným konaním orgánov prípravného konania boli podľa názoru obvineného hrubo porušené jeho základné práva na tlmočníka v trestnom konaní, garantované Ústavou Slovenskej republiky v čl. 12 ods. 2, čl. 17 ods. 2, Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) v čl. 6 ods. 3 písm. a) a Trestným poriadkom v § 2 ods. 20 Tr. por. Zdôraznil, že právo osoby, ktorá vyhlási, že neovláda jazyk, v ktorom sa vedie konanie, na tlmočníka je jej subjektívnym ústavným právom vyplývajúcim z čl. 47 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 17. júla 1996, sp. zn. I. ÚS 38/96, v zmysle ktorého vznik práva na poskytnutie tlmočníka je podmienený vyhlásením, že daná osoba neovláda jazyk v ktorom sa konanie vedie. Ďalej poukázal na ustálenú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), podľa ktorej, každému, kto je obvinený z trestného činu, sa má poskytnúť pomoc tlmočníka, ak nerozumie jazyku, alebo nehovorí jazykom, ktorý sa používa pri súde (rozsudok ESLP vo v prípade Sandel v. Macedónsko, č. 21790/03 zo dňa 27. mája 2010, body 50 - 56; tiež aj rozhodnutie Výboru OSN pre ľudské práva vo veci Dominique Guesdon v. Francúzsko, č. 219/1986 zo dňa 25. júla 1990, bod 10.2).

Obvinený v podanom dovolaní poukázal aj na skutočnosť, že je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní už v prípravnom konaní v rámci trestného konania zabezpečiť plné a podrobné informovanie obvineného v jazyku, ktorému rozumie, nielen o dôvodoch obvinenia, ale aj o právnej charakteristike činu, ktorý sa mu kladie za vinu, pričom úroveň a povaha informovania musí zároveň zohľadňovať i právo obvineného na prípravu jeho obhajoby (rozsudok ESLP v prípade Kamasinski v. Rakúsko, č. 9783/82, zo dňa 19. decembra 1989; tiež aj rozsudok ESLP v prípade Juha Nuutinen v. Fínsko, č. 45830/99, zo dňa 24. apríla 2004). Podotkol, že po jeho zadržaní dňa 26. marca 2017 bol povereným príslušníkom Policajného zboru do konania pribratý tlmočník (Elena Arnaudová) do jazyka nemeckého. Napriek tomu, že sa v minulosti obvinený zdržiaval i v Nemecku, zdôraznil, že nemecký jazyk neovláda a už vôbec nie na takej úrovni, aby dokázal porozumieť obsahu trestného konania a v plnom rozsahu uplatňovať svoje práva v postavení obvineného z trestného činu. Považoval za potrebné zdôrazniť, že toto vyhlásenie učinil v priebehu celého trestného konania opakovane, a to nielen pred povereným príslušníkom Policajného zboru dňa 26. marca 2017, ale aj po vznesení obvinenia v prípravnom konaní a následne aj vo svojich podaniach adresovaných súdu nachádzajúcich sa v spise na

č. 1. 786 zo dňa 12. marca 2018; č. 1. 788 zo dňa 14. marca 2018. Zo zápisnice o výsluchu v procesnom postavení obvineného z 27. marca 2017 vyplýva, že tento bol uskutočnený za prítomnosti tlmočníka do jazyka srbského (Mgr. Viktor Kotris). Ďalej zo zápisnice o výsluchu obvineného z 5. mája 2017 vyplýva, že tento bol uskutočnený za prítomnosti tlmočníka do jazyka srbského (Mgr. Jan Zaborski). Avšak zo zápisnice o výsluchu obvineného z 3. augusta 2017 zase podľa obvineného vyplýva, že tento bol už vykonaný za prítomnosti tlmočníka do jazyka nemeckého (Mgr. Jan Kolenčík). Obvinený vyjadril presvedčenie, že uskutočnenie výsluchu obvineného z 3. augusta 2017 za prítomnosti tlmočníka do jazyka nemeckého nemožno odôvodniť ani potrebou hospodárnosti vedenia trestného konania, keďže týmto postupom došlo podľa obvineného k potlačeniu jeho subjektívneho práva na tlmočníka podľa čl. 47. ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, Dohovoru a Trestného poriadku. Nemožno tiež tento nezákonný postup odôvodniť tým, že v rámci Slovenskej republiky nepôsobili prekladatelia a tlmočníci zo srbčiny do slovenského jazyka, keďže v zozname Ministerstva spravodlivosti SR boli v čase predsúdneho a súdneho konania zapísaní 3 tlmočníci do jazyka srbského.

Obvinený je toho názoru, že postup, pri ktorom OČTK viedli výsluchy obvineného v inom jazyku (v jazyku nemeckom) než v tom, ktorému rozumie a je schopný uplatňovať svoje práva v postavení obvineného, je zjavne nezákonný a porušuje jeho právo na tlmočníka a prekladateľa podľa § 2 ods. 20 Trestného poriadku. Z uvedeného vyplýva, že ak súd prvého stupňa vykonal výsluchy obvineného ako dôkazy a použil ich ako podklad pre svoje rozhodnutie v tejto veci, tieto skutočnosti potom majú za následok, že rozsudok je nezákonný a v rozpore so zákonom, konkrétne s čl. 47 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 3 písm. a) Dohovoru a § 2 ods. 20 Trestného poriadku.

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. obvinený považuje aj v tom, že nebol riadne poučený o svojich zákonných právach podľa § 28 ods. 7 Tr. por. Namietal, že pri výsluchu obvineného z 27. marca 2017 a 5. mája 2017 mu OČTK poskytli poučenie o jeho právach v slovenskom jazyku. Na rozdiel od predchádzajúcich dvoch výsluchov, pri výsluchu z 3. augusta 2017 bol prítomný len tlmočník do jazyka nemeckého (teda jazyka, ktorému nerozumie), a teda ani tomuto poučeniu, ktoré mu malo byť pretlmočené, porozumieť nemohol. Navyše OČTK mu preklad poučenia do srbského jazyka neposkytli ani dodatočne. Z uvedeného podľa obvineného vyplýva, že nemohol realizovať v plnom rozsahu svoje právo na obhajobu.

V súvislosti s uvedeným dovolacím dôvodom ďalej obvinený namietal, že pri výsluchu z 27. marca 2017 žiadal o ustanovenie obhajcu a napriek tejto skutočnosti ho vyšetrovateľ vypočul vo veci, pričom bolo zrejmé, že nešlo o neodkladný alebo neopakovateľný úkon v zmysle Trestného poriadku. Poznamenal, že súd mu ustanovil obhajcu JUDr. Michala Sklenára uznesením, sp. zn. 9Tp/26/2017, t. j. deň nasledujúci potom, ako ho vyšetrovateľ vypočul v procesnom postavení obvineného. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má obvinený za to, že výsluch z 27. marca 2017 bol vykonaný v rozpore so zákonom a došlo ním k porušeniu jeho ústavného práva na obhajobu.

Ďalej namietal, že prokurátor pri podaní obžaloby vychádzal z nezákonného výsluchu obvineného z 27. marca 2017, a teda takýto dôkaz nebol podľa obvineného získaný zákonným spôsobom, preto je daný dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je podľa obvineného daný v tom, že OČTK dospeli k nesprávnym skutkovým zisteniam, ak pri preukázaní príčinnej súvislosti a trestnosti jeho konania zobrali do úvahy aj také bankovky, ktoré sú nepoužiteľné a nespôsobilé k tomu, aby boli uvedené do obehu. Podľa obvineného, vyhodnotenie skutkového stavu malo tiež vplyv na právne posúdenie skutku, keď na tomto základe OČTK považovali skutok uvedený v bode 2/ obžaloby za obzvlášť závažný zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona. Dôvodil, že vo vzťahu ku skutku uvedenom v bode 2/ obžaloby absentuje objektívna stránka trestného činu, a teda nemohlo dôjsť ani k porušeniu objektu, ktorý daná skutková podstata chráni.

Obvinený v podanom dovolaní poukázal aj na dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. k) Tr. por.,

ktorý je daný tým, že postupom slovenských OČTK došlo k porušeniu trestnoprávnej zásady ne bis in idem, keď bol dvakrát trestne stíhaný orgánmi členských štátov Európskej únie a následne dvakrát odsúdený v trestnom konaní za ten istý skutok, pričom tieto postupovali v rozpore s čl. 50 Charty základných práv EÚ, čl. 4 Dohovoru, § 2 ods. 8 Trestného poriadku a § 9 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku. Uviedol, že rozsudkom Krajského súdu v Linzi, sp. zn. 21 Hv 28/16z, bol právoplatne odsúdený za trestný čin podľa § 232 ods. 2 StGB (Falšovanie peňazí) a § 223 ods. 2 StGB (Falšovanie listín) a § 224 StGB (Falšovanie osobitne chránených dokumentov) Rakúskeho Trestného zákona, pričom trest si už vykonal.

V tejto súvislosti zdôraznil, že predmetom tohto trestného konania v Rakúskej republike boli tie isté bankovky v nominálnej hodnote 100 eur, za ktorých prechovávanie bol odsúdený aj v Slovenskej republike podľa § 270 ods. 1 ods. 3. písm. b) Trestného zákona. Predmetom slovenského trestného konania je teda ten istý skutok, za ktorý bol odsúdený v Rakúskej republike, teda prechovávanie 30 ks sfalšovaných bankoviek vytlačených na neceninovom papieri v nominálnej hodnote 100 eur. Obvinený vyjadril presvedčenie, že za daných skutkových okolností mali ešte v predsúdnom konaní slovenské OČTK trestné stíhanie zastaviť postupom podľa § 215 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku s odkazom na § 9 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, a to už pri odpovedi rakúskych orgánov na žiadosť o právnu pomoc, kedy boli slovenským OČTK doručené (aj úradne preložené) dokumenty, súvisiace s jeho trestným konaním v Rakúskej republike pod sp. zn. 21 Hv 28/16z. Ak tak neurobili, v takom prípade mal Okresný súd Bratislava I po predbežnom prejednaní obžaloby postupom podľa § 244 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku túto vadu trestného konania odstrániť tým, že podľa cit. ustanovenia trestné stíhanie z dôvodu jeho neprípustnosti voči obvinenému zastaví.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby najvyšší súd postupom podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil porušenie zákona v neprospech obvineného z dôvodov uvedených v ustanoveniach § 371 ods. 1 písm. c), g), k) a i) Trestného poriadku rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 23. januára 2018, sp. zn. 9T/46/2017, a v konaní, ktoré mu predchádzalo v ustanoveniach § 2 ods. 9, § 2 ods. 12, § 2 ods. 20 Trestného poriadku, § 9 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, § 28 ods. 7 Trestného poriadku, čl. 47 ods. 4 ústavy a čl. 6 ods. 3 písm. a) Dohovoru a podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok napadnutý okresného súdu aj ďalšie rozhodnutia na zrušený rozsudok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal prvostupňovému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I vo vyjadrení z 12. augusta 2019 na námietku obvineného, že mu bol v prípravnom konaní daný k dispozícii tlmočník z jazyka nemeckého a nie tlmočník z jazyka srbského, uviedol, že zo zápisnice o výsluchu zadržaného - podozrivého zo dňa 26. marca 2017 jednoznačne vyplýva, že obvinený bol riadne poučený o svojich právach zadržaného - podozrivého, súhlasil s prítomným tlmočníkom zo slovenského do nemeckého jazyka a vzdal sa práva na preklad relevantných písomností. Z obsahu tejto výpovede je zrejmé, že zjavne rozumel, čo sa mu kladie za vinu a podrobne sa aj k vzneseným podozreniam vyjadril. Na nijakom mieste tohto výsluchu nenamietal, že by výsluchu vedenému v nemeckom jazyku nerozumel. Ďalej prokurátor uviedol, že po vznesení obvinenia bol obvinený vypočutý dňa 27. marca 2017 v procesnom postavení obvineného. Do zápisnice o tomto úkone uviedol, že nakoľko neovláda slovenský jazyk, žiadal, aby mu bolo tlmočené do jazyka srbského, čo aj orgány činné v trestnom konaní rešpektovali, keďže pri výsluchu bol prítomný tlmočník Mgr. Viktor Kortis (z jazyka slovenského do jazyka srbského a naopak).

S poukazom na to, že obvinený v prípravnom konaní požiadal o preklad uznesenia o vznesení obvinenia, prokurátor uviedol, že mu bolo toto uznesenie preložené do jazyka srbského (č. l. 12 a nasl.). Zdôraznil, že vo svojej ďalšej výpovedi zo dňa 5. mája 2017, realizovanej v prítomnosti obhajcu a tlmočníka, bol riadne poučený o svojich právach a bol aj riadne oboznámený so skutkom, ktorý sa mu kladie za vinu. Následne opätovne k stíhaným skutkom podrobne vypovedal. Predmetný výsluch bol prítom vykonaný za prítomnosti tlmočníka Jana Zaborskiho zo srbského jazyka.

Pokiaľ ide o doplnenie výsluchu obvineného zo dňa 3. augusta 2017, tak prokurátor v tejto súvislosti

uviedol, že predmetný výsluch sa opätovne konal v prítomnosti obhajcu, pričom pri ňom bol síce prítomný tlmočník z jazyka nemeckého, avšak obvinený vyhlásil, že bude vypovedať v nemeckom jazyku a nemecký jazyk ovláda v plnom rozsahu. Vzhľadom aj na tú skutočnosť, že obvinený pri svojom výsluchu dňa 27. marca 2019 uviedol, že v Nemecku žije už 20 rokov, uviedol aj konkrétnu adresu svojho bydliska v Nemecku s tým, že bol trestaný v Nemecku a Rakúsku, neexistoval v tomto smere rozumný dôvod pochybovať o tom, že by nerozumel priebehu vykonávaného procesného úkonu v nemeckom jazyku a vzhľadom na informácie, ktoré obvinený dal orgánom činným v trestnom konaní, nebol žiadny rozumný dôvod predpokladať, že by obvinený nerozumel nemeckému jazyku. Nemenej dôležitou skutočnosťou je podľa prokurátora aj to, že počas výsluchu bol prítomný obhajca obvineného, ktorý v prípade, ak by bolo z priebehu vykonávaného procesného úkonu zrejmé, že obvinený nerozumie, celkom určite by to prítomný obhajca namietal. K ničomu takému nedošlo, a preto neexistuje dôvod pochybovať o tom, že obvinený vedel, čo sa mu kladie za vinu a rozumel aj kladeným otázkam.

Na námietku obvineného, že orgány činné v trestnom konaní zabezpečili preklad „dokumentov k trestnému konaniu v Rakúsku“ len z nemeckého do slovenského jazyka, považoval prokurátor za potrebné poukázať na dikciu ustanovenia § 28 odsek 4 Trestného poriadku, ktorý explicitne upravuje tie písomnosti trestného konania, ktoré je potrebné obligatórne preložiť obvinenému do jazyka, ktorému rozumie, ak sa uvedeného práva na preklad obvinený výslovne nevzdá (uznesenie o vznesení obvinenia, uznesenie o vzatí obvineného do väzby, obžaloba, dohoda o vine a treste a návrh na jej schválenie, rozsudok, trestný rozkaz, rozhodnutie o odvolaní a rozhodnutie o podmienenom zastavení trestného stíhania). Z citovaného ustanovenia Trestného poriadku je teda podľa prokurátora evidentné, že medzi povinne prekladanými písomnosťami obvinenému nie sú listinné dôkazy tvoriace súčasť vyšetrovacieho spisu, ale iba písomnosti zásadného procesného charakteru. Zastáva názor, že obsah ostatných písomností je obvinenému možné pretlmočiť do jazyka, ktorému rozumie, čo sa aj stalo v predmetnom trestnom konaní, nakoľko obvinený v prípravnom konaní požiadal aj o nahliadnutie do vyšetrovacieho spisu, čo mu bolo umožnené. Tento procesný úkon bol pritom vykonaný v prítomnosti obhajcu ako aj tlmočníka z jazyka srbského, čiže nie je dôvod pochybovať o tom, že mu bol obsah vyšetrovacieho spisu pretlmočený do jazyka ktorému rozumie.

Pokiaľ obvinený argumentoval tým, že nebol vôbec poučený o svojich právach a povinnostiach obvineného pri výsluchu zo dňa 3. augusta 2017, tak prokurátor uviedol, že z vyšetrovacieho spisu je taktiež zrejmé, že obvinenému boli v prípravnom konaní preložené jeho práva do srbského jazyka (č. l. 84 a nasl.), ktorých preklad si riadne prevzal už dňa 12. júna 2017, čo preukazuje pripojená poštová doručka. Je teda zrejmé, že v čase jeho výsluchu dňa 3. augusta 2017 už bol preukázateľne poučený o svojich právach a povinnostiach, ktoré ako obvinený má v tomto trestnom konaní, a to v jazyku, ktorému rozumie. Navyše do zápisnice o tomto výsluchu uviedol, že bol riadne poučený o svojich právach, ktoré mu boli riadne pretlmočené a počas výsluchu nevzniesol žiadnu námietku, ktorá by svedčila o tom, že sa tak nestalo.

Vo vzťahu k námietke obvineného, že rozhodnutia prvostupňového ako aj odvolacieho súdu sú založené na nesprávnom právnom posúdení skutku z dôvodu, že uvedené peniaze obvinený neuvádzal do obehu a ani neexistovala reálna možnosť ich uvedenia do obehu z dôvodu ich značného poškodenia, prokurátor uviedol, že obvinenému sa v tomto trestnom konaní podľa opisu skutkovej vety odsudzujúceho rozsudku v bode 2/ nekládlo za vinu, že by uvedené falošné peniaze uvádzal do obehu, respektíve, že by ich chcel uvádzať do obehu. Podstatou konania odsúdeného, ktoré sa mu kládlo za vinu v bode 2/ odsudzujúceho rozsudku, bolo to, že falšované peniaze neoprávnene prechovával, t. j. vedome ich mal vo svojej držbe. Prechovávaním je držba falšovaných, pozmenených alebo neoprávnene vyrobených peňazí po ich zadovážení pre seba alebo ich držba pre iného po akúkoľvek dobu (úschova, preprava, výpožička). Už samotným úmyselným prechovávaním falošných peňazí naplnil obvinený všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 odsek 1 Trestného zákona. To, čo vo svojom dovolaní uviedol obvinený, že vzhľadom na zjavné poškodenie bankoviek neexistovala reálna možnosť ich dať do obehu ako pravé, je bez právnej relevancie vo vzťahu k naplneniu zákonných znakov skutkovej podstaty podľa § 270 odsek 1 Trestného zákona. Práve tento obvineným prezentovaný motív je zákonným znakom inej

skutkovej podstaty trestného činu, a to prísnejšej skutkovej podstaty zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 271 odsek 1 Trestného zákona, kde je vyjadrený formuláciou „s cieľom uviesť ich (falšované peniaze - pozn. prokurátora) do obehu“. Zdôraznil, že skutková podstata zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 odsek 1 Trestného zákona nevyžaduje naplnenie predmetného motívu a je tak z hľadiska typovej závažnosti a spôsobu vykonania činu privilegovanou skutkovou podstatou vo vzťahu k zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 271 odsek 1 Trestného zákona.

Podľa názoru prokurátora, právna kvalifikácia stíhaného trestného činu v bode 2/ odsudzujúceho rozsudku je správna aj vo vzťahu ku kvalifikačnému znaku uvedenému v odseku 3 písm. b), t. j. spáchal čin uvedený v odseku 1 vo väčšom rozsahu. Opätovne pripomenul, že je bez právnej relevancie, že niektoré falšované peniaze boli poškodené a podľa subjektívneho názoru obvineného nepoužiteľné na uvádzanie do obehu. Podstatným kritériom pre určenie rozsahu činu je v tomto konkrétnom prípade tá skutočnosť, že odsúdený mal vedome v držbe falšované peniaze v určitom množstve a nie to, v akom rozsahu boli falšované peniaze použiteľné na uvádzanie do obehu.

Pokiaľ obvinený namietal porušenie zásady ne bis in idem, a teda že za skutok, ktorý bol predmetom tohto trestného stíhania, bol už právoplatne odsúdený rakúskymi trestnými orgánmi, prokurátor uviedol, že obvinený bol v bode 2/ odsudzujúceho rozsudku uznaný za vinného, že neoprávnene prechovával falošné bankovky až do dňa 27. marca 2017, kedy boli u neho nájdené políciou. Už z opisu skutkovej vety odsudzujúceho rozsudku je zrejmé, že je vylúčené, aby za spáchanie tohto skutku bol právoplatne odsúdený súdom v Linzi, nakoľko k spáchaniu tohoto skutku došlo až po odsúdení obvineného v Rakúskej republike. K odsúdeniu obvineného v Rakúsku došlo totiž dňa 10. augusta 2016. Vzhľadom na uvedené je podľa prokurátora zrejmé, že v tomto trestnom konaní ide z hľadiska času spáchania skutku o celkom nový skutok, predstavujúci recidívu obvineného, ktorá nasledovala po jeho právoplatnom odsúdení za podobný skutok rakúskymi orgánmi.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol dovolaciemu súdu zamietnuť dovolanie obvineného podľa § 392 odsek 1 Trestného poriadku z dôvodu nepreukázania dôvodov dovolania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že toto bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.], v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1, veta prvá Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. [§ 382 písm. c) Tr. por.].

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 1 písm. k) Tr. por., dovolanie možno podať, ak proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por., dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštanca.

S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2009, sp. zn. 2 Tdo 45/2009, uverejnené pod č. 7 v Zbierke Stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, „... Právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 4 Tr. por.). Za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. pri uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Tr. por. Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učinil v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú, a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu."

Obvineným uplatnený dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa uplatňuje najmä za situácie, ak došlo k porušeniu ustanovení o povinnej obhajobe alebo stav, keď obvinený po určitú časť trestného konania nemal obhajcu napriek tomu, že ho mal mať, keď orgány činné v trestnom konaní alebo súd, v tomto čase skutočne vykonávali úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu meritórneho rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté dovolaním.

Ak by však aj podľa vyššie uvedených kritérií išlo o porušenie práva na obhajobu, bolo by potrebné posúdiť, či toto právo bolo porušené zásadným spôsobom, a to v závislosti na tom, či by porušenie práva na obhajobu mohlo vyvolať odlišné rozhodnutie vo veci samej.

V prvom rade treba uviesť, že dovolanie obvineného obsahovo zodpovedá jeho skoršej obhajobe.

Najvyšší súd po preskúmaní podaného dovolania na podklade predloženého spisu zistil, že zo zápisnice o výsluchu zadržaného podozrivého z 26. marca 2017 na č. l. 19-27 spisu vyplýva, že obvinený bol riadne poučený o svojich právach, súhlasil s prítomnou tlmočnicou zo srbského jazyka Elenou Arnaudovou pribratou do konania vyšetrovateľom PZ zo dňa 26. marca 2017 a zároveň prehlásil, že sa vzdáva svojho práva podľa § 28 ods. 4 Tr. por. a nežiadal písomný preklad. Obvinený bol poučený o práve zvoliť si obhajcu, pričom prehlásil, že si ho nateraz nevolí a nežiadal vyrozumieť ambasádu. Z obsahu výpovede je zrejmé, že obvinený zjavne porozumel, čo sa mu kládlo za vinu a vyjadril sa k vzneseným podozreniam.

Zo zápisnice o výsluchu obvineného pred sudcom pre prípravné konanie z 30. marca 2017 na čl. 32 - 39 spisu vyplýva, že pred rozhodnutím o vzatí do väzby obvineného bol prítomný ex offo obhajca JUDr. Sklenár a tlmočník Mgr. Viktor Kotris, ktorý bol pribratý do konania podľa § 28 ods. 1 Tr. por. vyšetrovateľom PZ zo dňa 27. marca 2017 ako tlmočník - prekladateľ zo srbského jazyka. Obvinenému bol zároveň predložený návrh na vzatie do väzby a poučenie preložené tlmočníkom, následne bol obvinenému a obhajcovi súčasne poskytnutý primeraný čas na oboznámenie sa s jeho obsahom. Obvinenému bola poskytnutá možnosť podrobne sa vyjadriť ku skutku, a to z dôvodu nezákonnosti výsluchu v procesnom postavení obvineného pred vyšetrovateľom z 27. marca 2017 na č. l. 48-64

spisu. Vzhľadom na uvedenú okolnosť bol obvinený opätovne poučený podľa § 121 ods. 2 Tr. por.

Zo zápisnice o výsluchu obvineného z 5. mája 2017 (č. l. 65-75 spisu) je zrejmé, že obvinený po zákonom poučení urobil prehlásenie, že je srbskej národnosti, ďalej, že neovláda v dostatočnej miere slovenský jazyk, v ktorom sa konanie vedie, a preto vypovedal v srbskom jazyku, zároveň žiadal tlmočníka k výsluchu. Uviedol, že sa výslovne vzdáva práva na vyrozumienie zastupiteľského úradu domovského štátu v Slovenskej republike, ďalej bol poučený v zmysle § 213 ods. 1 Trestného poriadku. Obvinený po poučení v zmysle § 28 Trestného poriadku žiadal iba o preklad uznesenia o vznesení obvinenia z jazyka slovenského do srbského, ktorý mu bol následne doručený dňa 8. júna 2017 (č. l. 7 - 16 spisu). S osobou obhajcu JUDr. Sklenára, ktorý mu bol ustanovený, súhlasil, pritom sám si obhajcu ne zvolil. Obvinený bol aj riadne oboznámený so skutkom, ktorý sa mu kladie za vinu, následne opätovne k stíhaným skutkom vypovedal. Výsluch bol vykonaný za prítomnosti tlmočníka zo srbského jazyka Jana Zaborskiho pribratého na základe opatrenia vyšetrovateľa PZ z 21. apríla 2017 a 18. mája 2017.

Zo zápisnice o výsluchu obvineného z 3. augusta 2017 (č. l. 76 - 83 spisu) vyplýva, že uvedený výsluch sa konal za prítomnosti ustanoveného obhajcu a tlmočníka z nemeckého jazyka Mgr. Jána Kolenčika pribratého na základe opatrenia vyšetrovateľa PZ z 1. augusta 2017, pričom po zákonom poučení obvinený uviedol, že nemecký jazyk ovláda v plnom rozsahu, a preto vypovedal v nemeckom jazyku. Zároveň bol poučený o účasti na vyšetrovacích úkonoch ako aj o možnosti vyrozumienia zastupiteľského úradu.

Z obsahu spisového materiálu ďalej vyplýva, že obvinenému boli tiež preložené jeho práva do srbského jazyka (č. l. 84 - 87 spisu), ktoré mu boli doručené dňa 12. júna 2017. Výsluchy svedkov počas prípravného konania boli vykonané kontradiktórnym spôsobom. Obvinenému bolo tiež preložené do srbského jazyka uznesenie o pribratí Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ na vypracovanie znaleckého posudku (č. l. 106 - 113 spisu ako aj podania obvineného prekladané zo srbského jazyka do slovenského jazyka. 204 -211 spisu). Obvinený bol v rámci prípravného konania podľa § 208 Tr. por. upovedomený v srbskom jazyku o preštudovaní spisového materiálu a na možnosť podať návrhy na doplnenie vyšetrovania (č. l. 443-447 spisu), pričom uvedený procesný úkon bol zrealizovaný v prítomnosti obhajcu a tlmočníka Jana Zaborskiho.

Ako ďalej najvyšší súd zistil, zo záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu na č. l. 449 spisu vyplýva, že obvinený požiadal o ustanovenie iného obhajcu, ktorého žiadosti bolo vyhovené opatrením Okresného súdu Bratislava I z 30. októbra 2017 (č. l. 575 spisu) vzhľadom na to, že u obvineného bol daný dôvod povinnej obhajoby podľa § 37 ods. 1 písm. c) Tr. por. Je potrebné zdôrazniť, že obvinený využil v súdnom konaní možnosť zvoliť si obhajcu JUDr. Kozovského (č. l. 653 spisu).

Z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že obvinený X. I. mal v konaní pred súdom v súčinnosti s tlmočníkom z jazyka srbského možnosť navrhovať, predkladať a obstarávať dôkazy slúžiace na jeho obhajobu, čo napokon aj využil, a o týchto návrhoch súdy aj zákonným spôsobom rozhodli. Taktiež všetky ostatné práva, ktoré sú vyjadrením práva na obhajobu a podmienky na spoľahlivé zistenie objektívnej pravdy boli v predmetnej veci riadne zabezpečené. Obvinený mal právo požadovať, aby bol vypočúvaný za jeho účasti, radíť sa s ním počas úkonov vykonávaných orgánmi činnými v trestnom konaní alebo súdom, ako aj žiadať, aby sa obhajca zúčastnil na iných úkonoch prípravného konania, nakoľko povinnosťou obhajcu je najmä poskytovať obvinenému potrebnú právnu pomoc, na obhajovanie jeho záujmov účelne využívať prostriedky a spôsoby obhajoby uvedené v zákone.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní podaného dovolania na podklade predloženého spisu konštatuje, že k zásadnému porušeniu práv obvineného na obhajobu v konaní pred rozhodujúcimi súdmi nedošlo, a preto námietka obvineného, že OČTK mu nezabezpečili na účely výkonu jeho práv tlmočníka do jazyka srbského pri výsluchu obvineného z 3. augusta 2017 neobstojí, nakoľko obvinený po zákonom poučení za účasti obhajcu a tlmočníka z nemeckého jazyka explicitne uviedol, že nemecký jazyk ovláda v plnom rozsahu a zároveň nevzniesol námietku proti tlmočníkovi. Uvedenému tvrdeniu obvineného svedčí aj skutočnosť, že z obsahu výpovede počas výsluchu z 30. marca 2017 vyplýva, že

zjavne porozumel, čo sa mu kladie za vinu, navyše k vznesenému obvineniu okrem iného uviedol, že žije v Nemecku 20 rokov a teda ani najvyšší súd nevzhliadol žiaden dôvod pochybovať, že by obvinený neporozumel výsluchu vedenému v nemeckom jazyku. Vyjadrenie obvineného o neovládaní nemeckého jazyka, teda aj podľa názoru najvyššieho súdu, možno považovať za tendenčné, s cieľom vyvolať obštrukcie v trestnom konaní. Pozornosti najvyššieho súdu neuniklo, že obvinený na pojednávaniach Krajinského súdu v Linzi z 11. júla 2016 a výsluchoch obvineného pred vyšetrovateľom Krajinskej polície Horné Rakúsko (č. l. 260-353 spisu) v inej trestnej veci nenamietal vedenie konania v nemeckom jazyku, a tiež nežiadal tlmočnika. Na základe uvedeného je možné vyvodit' záver, že obvinený rozumel konaniu v nemeckom jazyku, napokon, ako to aj deklaroval počas výsluchu z 3. augusta 2017.

Navyše zo zápisnice na hlavnom pojednávaní z 8. januára 2018 (č. l. 658 spisu) je zrejmé, že požiadavke obvineného na zabezpečenie srbského tlmočnika v konaní pred súdom bolo vyhovené z hľadiska absolútnej istoty zabezpečenia a dodržania práva na obhajobu a základných ľudských práv a slobôd za účelom vedenia konania v jeho materinskom jazyku. Aj námietka obvineného, že OČTK nezabezpečili preklad zákonných poučení pri žiadnom z výsluchov v rámci prípravného konania do srbského jazyka, je irelevantná, nakoľko z obsahu spisu (č. l. 84 - 87 spisu) vyplýva, že poučenie o právach obvineného mu bolo preložené do srbského jazyka. Preto tvrdenie obvineného, ktorý namietal, že nemohol v plnom rozsahu realizovať svoje právo na obhajobu počas výsluchu z 3. augusta 2017, na ktorom bol prítomný tlmočník z nemeckého jazyka, z dôvodu, že nebol informovaný o svojich zákonných právach v materinskom jazyku, sa nezakladá na pravde. Navyše obvinený bol riadnym spôsobom poučený o svojich právach, ktoré mu boli pretlmočené.

Rovnako aj námietka obvineného, že OČTK nezabezpečili preklad dokumentov k trestnému konaniu v Rakúsku do jazyka, ktorému rozumie, t. j. do srbského jazyka, neobstoí, keďže z dikcie § 28 ods. 4 Tr. por. vyplýva, že zákon výslovne stanovuje, ktoré procesné písomnosti sa povinne preložia pre obvineného do jazyka, ktorému rozumie, ak sa obvinený výslovne nevzdá práva na ich preloženie (uznesenie o vznesení obvinenia, uznesenie o vzatí obvineného do väzby, obžaloba, dohoda o vine a treste a návrh na jej schválenie, rozsudok, trestný rozkaz, rozhodnutie o odvolaní a rozhodnutie o podmienечnom zastavení trestného stíhania).

V súvislosti s námietkou obvineného, že výsluch z 27. marca 2017 bol vykonaný v rozpore so zákonom a došlo ním k porušeniu práva na obhajobu z dôvodu, že ex offo obhajca mu bol opatrením súdu ustanovený až nasledujúci deň, t. j. 28. marca 2017, je potrebné uviesť, že práve z dôvodu nezákonnosti výsluchu v procesnom postavení obvineného pred vyšetrovateľom z 27. marca 2017 bola obvinenému daná možnosť podrobne sa vyjadriť ku skutku počas jeho výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie z 30. marca 2017.

Ak potom ide o uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., v rámci ktorého obvinený namietal nezákonnosť výsluchu z 27. marca 2017, tak je potrebné zdôrazniť, že súd pri rozhodovaní nezohľadnil predmetnú výpoveď obvineného, naopak, súd zohľadňoval spolu s inými zákonne vykonanými dôkazmi výpoveď obvineného z prípravného konania z 5. mája 2017. Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej konštatuje, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní bolo vykonané v súlade s ustanovením Trestného poriadku, z procesného hľadiska neboli porušené ustanovenia Trestného poriadku pri vykonávaní dôkazov, a preto dovolacia námietka obvineného je irelevantná.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že dôvody dovolania v zmysle uvedeného ustanovenia spočívajú v chybách právnych a nie skutkových, a to hmotnoprávnych ako aj procesnoprávnych, pričom skutkové okolnosti nie sú predmetom konania o dovolaní.

Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. potom môže byť už len nesprávne právne posúdenie takto ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutia ustálenej súdmi prvého a druhého stupňa alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia, avšak správnosť a úplnosť

zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Dovolací súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie dovolacieho dôvodu uvedeného v cit. ustanovení je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa.

K dovolateľom označenému dovolaciemu dôvodu najvyšší súd uvádza, že dovolací súd môže skutkový stav hodnotiť len z toho hľadiska, či skutok alebo iné okolnosti skutkovej povahy boli správne právne posúdené v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Vzhľadom na uvedené, najvyšší súd nemôže spochybňovať skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy aj ich hodnotenie súdmi nižších stupňov. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať, alebo meniť iba súd odvolací (§ 322 ods. 3 a § 326 ods. 2 Tr. por.).

Najvyšší súd sa stotožňuje s odôvodnením uvedeným v rozhodnutí prvostupňového súdu ohľadom právnej kvalifikácie konania obvineného, ktorý po subjektívnej a objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zák. a obzvlášť závažného zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák.

Pokiaľ obvinený namietal, že OČTK pri preukazovaní trestnosti jeho konania zobrali do úvahy aj také bankovky, ktoré sú nepoužiteľné a nespôsobilé na to, aby boli uvedené do obehu, čo malo vplyv na právne posúdenie skutku uvedeného v bode 2/ obžaloby, tak najvyšší súd uvádza, že dovolacie námietky obvineného, ak sa nedotýkali právneho posúdenia zisteného skutku, ale iba zo subjektívneho pohľadu obvineného spochybňovali hodnotenie dôkazov vo veci konajúcimi súdmi, nezodpovedajú dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Námietky obvineného smerovali k nesprávnym skutkovým zisteniam, ktoré urobili súdy nižších stupňov a ktoré nie je najvyšší súd oprávnený akokoľvek meniť, alebo dopĺňať (viď R 3/2011). Dovolací súd je viazaný súdom zisteným skutkovým stavom veci. S poukazom na uvedený dovolací dôvod nie je teda možné domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je napadnuté rozhodnutie založené.

Na námietku obvineného, že za skutok, ktorý bol predmetom trestného stíhania, bol už právoplatne odsúdený rakúskymi trestnými orgánmi, a preto je naplnený dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. k) Tr. por. najvyšší súd uvádza, že obvinený bol právoplatne odsúdený súdom v Linzi, Rakúska republika dňa 10. augusta 2016 za spáchanie zločinu falšovania peňazí podľa § 232 ods. 2 rakúskeho trestného zákonníka a z prečinu falšovania listín podľa § 223 ods. 2, § 224 rakúskeho trestného zákonníka, a to za skutky spáchané v období od 24. decembra 2015 do 11. februára 2016 (č. l. 266-282 spisu). V danej trestnej veci sa teda jedná o recidívu, pretože skutky, za ktoré bol obvinený uznaný vinným napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa spáchal obvinený po jeho právoplatnom odsúdení rakúskym súdom. Nie je preto daný ani dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. k) Tr. por.

Dovolací súd nezistil žiaden dovolací dôvod, na základe ktorého by mohol vyhovieť obvinenému a zrušiť napadnuté rozhodnutie, a preto dovolanie obvineného ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.